ו: שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מתקפה כהן אין מוציאין ולכך אפי' לא תקפה אסורין בגיזה ועבודה מפקה משום דשמא יש לכהן חלק בו ולכך יכול לתוקפה אלמא אפי' לא תקפה חשיב כאילו תקפה כבר והקדישה בעודה בידו ודמי רבה דהתם אם תקפה כהן מוציאין מידו ואע"פ שאין לכהן בו כלום לאפי' כבר תקפה מוציאין מידו ואפי' הכי אסורין בגיזה ועבודה ועל כרחך משום דקדושה הבאה מאליה שאני ואע"פ אמאי אין מוציאין מידו והלא הבעלים יאמרו ליתן לכהן אחר וי"ל במכירי כהונה [פ] ס"ל אינו יכול לתובעו רק עובדא הגאה שיש לו בו למ"ד עובדא הגאה ממון ומפרק הזרוע (מולין דף קלב.) דאמר כן לו לתבוע מתנות פרישות הוא משמע דאינו חייב לשלם אין ראיה דשמא מיירי כשאכלו כדאמרינן התם (דף קל:) המזיק מתנות כהונה או אכלן פטור:

פוטר ממונו במטמון כהן. [א] וכן הוא מסקנא דאם תקפה כהן מוציאין מידו תיכף דבפ' השואל (לקמן דף קכ: ושם) ובפרק בית כור (ב"ב דף קה. ושם ד"ה אבל) גבי אחד שעכר מרתן מוקי שמואל הא דיתלוקו בבא בתמצע המדם אבל בבא בסוף המדם כולו לשוכר והא מסיק הכא דמוציאין מידו וי"ל דהתם נכנס בהיתר לכך מהניא תפיסתו אבל הכא לא בהיתר תפס כי אם בספק והא דאמרי' בפ"ב דבתובות (דף כ. ושם ד"ה ומוקי) שנים המחומים על השטר ובאו אחרים ואמרו אנוסים היו כו' אין נאמנים ומסיק דאוקי תרי בהדי תרי ואוקי ממונא בחזקת מריה ואין נאמנין דקאמר פרש"י דאם תפס המלוה לא מפקינן מיניה ל"ל שתפס קודם שבאו עדים לפסול השטר להיות קודם שנולד הספק ועי"ל דאין נאמנין כיה ולא מקרעינן ליה ולא מגבינן כיה ולא לענין תפיסה: **ותשעה** לאו בר עשורי נינהו. דאין צריך לגרפו לגורן אחר דלא בא לעולם לכלל חיוב ודאי ודוקא היכא דהוו עשרה מתמלה הוא דאיצטריך לגרפו לגורן אחר: **קפץ** בולן פטורין. תימה לבטל ברובא ולימייו כולהו במעשר דהא דדבר שבמנין לא בטיל היינו מדרבנן וקבוע נמי אין שייך אלא בדבר שהאיסור וההיתר ניכרין וידועין ולא ידע מאיזה לקח כגון [ב]ט' חנויות וכריה נמי לא הוי כדפרי' בחולין (דף לה.) ואין לומר שלא נשאר בעדר רק אחד דליכא רובא לשון לא תמצא אי משמע הכי: **לפטרו** במנין הראוי. תימה דהכא לא שייך מנין הראוי דלא שייך אלא היכא דאין כי אם עשרה והתחיל למנות ומת אחד מהן ואין כאן י' אפ"ה פטורים אותן שיצאו ולא יצטרפו לגורן אחר כיון שהתחילה ימאתן היה ראוי להשלים המנין אבל הכא שיש בעדר הרבה ישלים המנין ויהא עשירי וי"ל קודם ויקרא לשניהם עשירי מספק אם יש מנוי ביניהם אם לאו וכן יעשה בכל אחד עשר ובאחרונה שלא יתאר עשרה יצטרפו לגורן אחר: ולא

קפץ אחד מן המנויין לתוך הדיר ואינו מכירו: **כולן פטורין.** בין אותן שיצאו בין אותן שבתוך הדיר ואפילו הן אלף. שיצאו פטורין [ג](שהם) מנין הראוי שכשנגמלן היה המנין ראוי להשלים ובא לכלל מעשר ואמרינן בבכורות [ד] הכא מיירתינן לה מנין הראוי פוטר ואותן שבתוך הדיר פטורין משום זה המעורב דכל אשר יעבור תחת השבט אמר רחמנא [ה] ולא שעבר כבר וכל אד מיניהו ספק כבר עבר הוא: **ואי ס"ד ספיקא.** דאיכא למימר ממה נפשך בני לעשורי שמא יעשה כתורה וכמאה נעשריהו להגיע דבתוך הדיר ממה נפשך כל י' שיוצאין אם מעשר שלהן בר חיוב וכראוי הוא כגון שלא יצא אותו הקופץ לתוכן שפיר קא מעשר: **ואי לאו בר חיובא.** כגון אותן עשרה שיצא זה לתוכן ואין עשירי שלהן מעשר: **נפטרו.** מן המעשר: **במנין הראוי.** שכשמנה מ' ב' ג' היו בדיר נלאים עשרה הראוי להשלים ופוטרין מנייהו: **דאמר רבא.** בבכורות (דף נט.): **מנין הראוי פוטר.** היה לו י' נלאים ומנה חמש ומת אחד מן שאינן מנוין המנוין פטורין ושאינן מנוין מצטרפין לגורן אחר שיולדו לו נלאים עד שיגיע זמן הגורן ויצטרפם עם אלו אבל המנוין פטורין במנין הראוי. ויליף לה [ו] מאשר יעבור [ז] ולא שכבר עבר דמשעבר תחת השבט ולא עלה בידו לעשר שוב אינו מעבירו פעם אחרת כשיולדו לו נלאים לגרף עמהם: אלא

מסותא. מרמן: **פרשי מינה.** מלרחון בה: **ואמר ליה רב אושעיא לרבה** גרסינן: **לכפרי.** שם מקום: **כי אמא לסורא.** כשהיה עובר דרך סורא ליל לכפרי: **ספק בכורות.** כגון בהמה שילדה ואין ידוע אם בכרה כבר אם לא: **אחד בכור אדם.** כגון שהפילה אמו לפניו ספק דבר הפוטר בבכורה ספק רוח הפילה והבא אחריו בכור: **כין ממאין.** כגון פטר חמור: **המוציא מחבירו כו'.** קס"ד אם ביד ישראל הן הוי כהן מוציא מחבירו עליו הראיה ואם תקפה כהן ושמיך ישראל והדר נוח הוי ישראל מוציא מחבירו: **אסורין בגיזה ועבודה.** מספק שמא קדשים הם: **דקפני המוציא.** משמע בין כהן בין ישראל: **וכי לא תקפו.** חמור כח הקדש לאוסרן בגיזה ועבודה ש"מ דאמ"ל תקפו אין מוציאין אותו מידו הקדישה מקודשת: **לעולם אימא לך.** גבי בכור דאפי' תקפו כהן מוציאין אותו מידו מספמא בחזקת ישראל הן ולעולם הכהן קרוי מוציא מחבירו וטעמא דגיזה ועבודה לאו משום דיהא לכהן שום כח בהן דתפסטו מינה להיכא דאי תקפו אין מוציאין מידו הקדישה הוי הקדש אלא הכא משום איסור ספק גיזת קדשים וקדושה הבאה מאליה שאני שאם בכור הוא מאליו קדוש ואיכא לספוקי בהכי אבל גבי מסותא דאין קדושה בא אלא על פיו של זה אימא לך דאפי' אם תמלי לומר תקפה אין מוציאין הקדישה בלא תקפה לא הוי הקדש דאין יכול להקדיש דבר שאינו ברשותו: **דמסייע לך.** דגבי ספק בכורות אם תקפה כהן מוציאין מידו: **הספיקות.** לקמן [ו] מפרש בספק פדיון פטר חמור דמפרים עליו עלה לאפקועי איסורא והוא לעצמו שאין צריך ליתן לכהן שהמוציא מחבירו עליו הראיה ופדיון פטר חמור בר עשורי הוא אם יש לכהן ' פטרי חמורים שנפלו לו מבית אבי אמו ישראל מפרים עליהם עשרה שיין ומעשרן והן שלו הלכך ספק פדיון פטר חמור ביד ישראל נכנס לדיר עם שאר טלאים שלו להתעשר ואי נקפא בעשירי ליפוק: **ואי ס"ד.** יש לכהן לד זכייה בו אמנא זה אם יצא בעשירי פוטר ממונו בממונו של כהן: **למר.** דהא שהוא רבו: **אם כר חיובא הוא.** אי האי גברא בר חיובא הוא לעשורי שפדיון זה לאו פדיון פטר חמור שלו הוא הרי יש לו י' טלאים ואייב לעשרן שפיר קמעשר: **אי לאו בר חיובא הוא.** שפדיון זה של כהן לא פטר ליה מידי דמשעה לאו בני עשורי נינהו: **לאו מילתא היא דאמרי.** דומיי דמייעמא היא למר דאי הוה לד זכייה לכהן ביה מספק אין מחייבים אם אינו מחייבים בכור אם אינו מחייבים בכור אם אינו מחייבים בכור